

[Steen.]

forbindelse må det være, at selvom man overvandt vanskelighederne, hvad man selvfølgelig kan, og tog de udgifter, det medfører, ville man få en ordning, der, hvad det rent principielle angår, var mindst lige så mangelfuld, lige så angribelig som den ordning, vi har, altsammen under den forudsætning, at valget skal foregå på grundlag af licenskort. Se, det tror jeg forslagsstillerne til det foreliggende forslag vil nå til erkendelse af, inden drøftelsen af dette spørgsmål er afsluttet.

Forslagsstillerne har jo søgt at løse nogle af spørgsmålene. Andre, og det er de vanskeligste, er de klogeligt gået uden om. Jeg erkender altså den fremsatte kritiks principielle berettigelse og følger til, at et system som det, vi har her i Danmark, mig bekendt ikke findes noget andet sted i verden. Imidlertid skylder jeg så at tilføje, at der heller ikke i de lande i verden, som jeg kender, og som vi med rimelighed kan sammenligne og ligestille os med og derfor hente erfaring hos, findes en ordning, der minder om den, der her er stillet forslag om.

Derefter vil jeg gøre nogle bemærkninger om selve forslaget, om det forsøg, det er på at udforme tanken om et almindeligt direkte valg blandt lytterne til radiorådet. Først dette, at skulle denne tanke virkeliggøres, så måtte det dog vel dreje sig om hele radiorådet. Det kan, for at tale populært, være urimeligt nok at sætte hele dette maskineri i gang for at vælge et råd på 15 medlemmer; men helt urimeligt ville det føles, hvis man virkelig tilvejebragte apparatet og så kun ved hjælp af det valgte de 8, det vil sige een over halvdelen.

Retten til at opstille kandidater lader forslagsstillerne blive hos lytterorganisationerne, men vi må dog vist hurtigt kunne nå til enighed om, at den ordning selvfølgelig ville være nøjagtig lige så forkert i princippet som den nuværende. Det vil jo sige, at man skal tvinges til at melde sig ind i en lytterorganisation for at få indflydelse på valget. Jeg synes, jeg før har hørt noget lignende med en lille variation. Det fastsættes dernæst i lovforslaget, at formanden skal vælges af rådet, dog med den begrænsning i rådets frihed, at formanden skal udvælges blandt de 8 medlemmer, der er valgt af lytterne ved direkte valg. Jeg må sige,

at jeg står aldeles uforstående overfor den bestemmelse. Det eneste naturlige og efter min mening rimelige og rigtige er, at formanden som hidtil udnævnes af ministeren under dennes parlamentariske ansvar, subsidiært, hvis man gik ind på den tanke, at han skulle vælges af rådet, da selvfølgelig med frihed til at vælge den blandt samtlige dets medlemmer, man fandt bedst egnethed. Det er, ligesom denne bestemmelse forudsætter, at de 8, der vælges direkte af lytterne, udgør en del af rådet, som forener sig i en særlig indstilling. Jeg kan forsikre tingets ærede medlemmer om, at sådan forholder det sig ikke, sådan har det aldrig formet sig, og der er intet, der begrundet den forudsætning; at det vil blive tilfældet fremtidigt. Den eneste mening, jeg kan finde i denne bestemmelse, er, at den er tænkt som en kompliment til radiorådets nuværende formand og formanden før ham, der begge er valgt ind i radiorådet efter indstilling af og som repræsentanter for en lytterorganisation.

Stillet overfor et forslag om direkte valg må det være en naturlig opgave at søge at nå frem til klarhed over, hvem der bør have valget under den foreslåede valg måde, og jeg rejser da dette spørgsmål. Forslagsstillerne vil svare mig — og jeg har set svaret i venstres presse med en undertone af irritation over, at man kunne finde på at spørge om sådan noget: det skal selvfølgelig de licensbetalende lyttere, det står jo i forslaget. Ja, det er ikke undgået min opmærksomhed, men er forslagsstillerne selv opmærksom på, at dette betyder, at man til valg af et offentligt råd nægter at give valget til den ene af ægtefællerne i alle de hjem, hvor licensen betales af fællesboet, af familiens fælles indtægter? Det vil i det hele og store sige, at man nægter at give hustruen valget til det råd, der skal lede den radiofoni, hvori hendes interesse selvfølgelig er lige så stor som ægtefællens. Jeg havde oprigtigt talt ikke ventet i den nye grundlovs første folketing at blive stillet overfor et forslag af en sådan karakter; men jeg beroliger mig selv med, at sådan er forslagsstillerne hensigt sikkert heller ikke; det er ikke tilsigtet. Forklaringen er, at man har stillet sig en opgave, hvis løsning man ikke selv ønsker at tage konsekvensen af, og så er man havnet i noget så urimeligt. Hertil kan